

De skråsikre

MINILEDER

ARE BREAN

Sjefredaktør

Du har sett dem overalt siden denne pandemien begynte. De skråsikre. Med de mest irrelevante fagbakgrunner, bevæpnet med vaklende og usikker statistikk, nådeløs argumentasjon og kullsviertro på egen kompetanse fyller de avisenes debatt- og kronikksider, der de spikrer sine kategoriske koronateser på den imaginære kirkedøren. Pandemien har fått ellers sindige redaksjoner til ukritisk å omgjøre sine spalter til en arena for selvtitulerte eksperter på Virusets egentlige natur og Den eneste fornuftige håndtering.

I realiteten kan ingen vite. For dette har vi ikke opplevd før, og det er lite som ligner. «Feilen med verden er at de dumme er så skråsikre på alt – og de kloke så fulle av tvil», skrev filosofen Bertrand Russell. Det filosofien kan lære oss, mente han, er å leve med usikkerhet uten å bli handlingslammet. Hovedpersonen i Albert Camus' roman *Pesten*, legen Bernard Rieux, er slik sett en motsats til de skråsikre. Hans svar på usikkerheten og angsten når pesten rammer byen, er praktisk handling. Han vil ikke være helt, og kjemper ikke mot sykdom og død av religiøs eller ideologisk skråsikkerhet, men ganske enkelt fordi det er hans yrke og det gir ham mening. Ganske likt det norske leger og helsearbeidere utrettelig har gjort de siste par månedene. Er det noe vi kan være skråsikre på, er det at de vil fortsette å gjøre det.

Publisert: 20. april 2020. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.20.06.01

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no